

Tabel: werking en NL inzet ten aanzien van het Herstelfonds (versie 15-06-2020)

Rood = niet haalbaar gezien krachtenveld
 Oranje = moeilijk haalbaar gezien krachtenveld
 Groen = mogelijk haalbaar gezien krachtenveld

Hervormingen versus investeringen	Commissievoorstel	Opties voor NLse inzet (doel en uitwerking) Helderere eisen stellen aan hervormingen enerzijds en investeringen anderzijds:	Krachtenveld
	<ul style="list-style-type: none"> Lidstaten dienen plannen in, bestaand uit hervormingen en investeringen (als "coherent pakket"). Plannen moeten mijlpalen en doelen bevatten. Lidstaten hebben twee jaar om plannen in te dienen voor de subsidies, na 2022 zal het overgebleven bedrag opnieuw verdeeld worden obv dezelfde sleutel. De CIE beoordeelt de plannen aan de hand van een lijst van eisen. Hervormingen moeten binnen 4 jaar, investeringen binnen 7 jaar worden uitgevoerd. Pas bij het behalen van "mijlpalen en doelen" volgt uitbetaling van middelen, in tranches. 	<ul style="list-style-type: none"> Aanbrengen van een splitsing tussen investerings- en hervormingsplannen, wat betreft eisen, beoordeling en opvolging. Dit voorkomt dat eisen kunnen worden ingevuld met hoofdzakelijk investeringen en slechts lichte hervormingen. Geen investeringen zonder hervormingen. 	<ul style="list-style-type: none"> Pakketbenadering is voor iedereen bekend, want conform BICC. CIE presenteert het daarmee als gebalanceerde tekst. Grote LS (10)(2a) willen alleen hervormingen opnemen voor zover die ten dienste staan van de herstellinvesteringen en daaraan inhoudelijk verbonden zijn (dus geen pensioenen). Hebben daarom belang bij vage pakketbenadering. De omvang en financiering van de RRF bieden redenen om striktere eisen te stellen. Maar (10)(2a) zien de exogene, symmetrische schok als reden om geen striktere eisen te stellen.
<p>Voorwaarden</p> <ul style="list-style-type: none"> De CIE beoordeelt plannen op zeven criteria: <ol style="list-style-type: none"> 1) bijdrage aan uitdagingen zoals geformuleerd in CSR's en overige Semester-documenten; 2) bijdrage aan groene en digitale transitie; 3) langdurige impact; 4) bijdrage aan groeipotentieel, banengroei, weerbaarheid, mitigeren impact crisis, cohesie; 5) rechtvaardiging financieringsbehoefte; 6) implementatie middels coherente acties; en 7) voldoende maatregelen ter implementatie, inclusief mijlpalen en doelen. De CIE geeft per criterium een score (A, B of C). Een plan wordt goedgekeurd als op criterium 1 (CSR's) en 2 (groen/digitaal) een A wordt gescoord, en op de overige criteria tenminste een meerderheid van A's (en geen C's). De CSR's 2020 zijn leidend voor de plannen die volgend jaar worden ingediend. Ze zijn bij uitzondering gericht op herstel (investeringen, sociaal beleid) en gevend daardoor weinig sturing aan structurele hervormingen. Indien hervormingen worden teruggedraaid, is 	<p>Zorgen dat plannen de noodzakelijke hervormingen bevatten:</p> <ul style="list-style-type: none"> Uitdagingen (onder 1) beperken tot de concrete CSR's, niet de bredere Semester-documenten. Uitdagingen beperken tot bepaalde CSR's, bijv. die betrekking hebben op SGP en macro-economische onevenwichtigheden. Eisen dat plannen aan een minimaal aantal CSR's voldoen. Naaast de zachtere CSR's uit 2020 ook relevante CSR's uit andere jaren toepassen. Opnemen dat de Commissie middelen kan terugvorderen indien lidstaten de hervormingen, die aanleiding gaven tot uitkering van middelen, terugschroeven ("claw-back"). <p>Zorgen dat middelen goed worden besteed:</p> <ul style="list-style-type: none"> De eis opnemen dat nationale investeringen (exclusief herstellfonds) stabiel blijft, om te voorkomen dat nationale investeringen 	<p>In discussie over BICC was er steun voor de brede verwijzing naar uitdagingen in het kader van het Europees semester. Pogingen van NL om sterke koppeling uit CIE voorstel te behouden kregen beperkte steun.</p> <ul style="list-style-type: none"> De CIE heeft aangegeven wel rekening te zullen houden met de CSR's 2019 bij het beoordelen van plannen maar stelt dit niet als harde voorwaarde. Het is onduidelijk wat dit in de praktijk inhoudt. Het voorstel van de Commissie voor een Reform Support Programme van mei 2018 (ingetrokken) bevatte een claw-back clause. Deze stuitte op veel verzet en twijfels rond de uitvoerbaarheid. De vraag die opkwam was hoe lang een democratisch gekozen regering aan de hervormingen van een vorige regering kon worden gehouden. Lidstaten maken bezwaar tussen het onduidelijke onderscheid tussen investeringen in groene en digitale transitie; één van beide invullen is voldoende. Een eis om nationale investeringen (ex-RRF) op stabiel te houden zal stuiten op bezwaren omdat 	

	<ul style="list-style-type: none"> er geen mogelijkheid om middelen terug te claimen. Het voorstel voorziet niet in nationale cofinanciering door lidstaten. 	<ul style="list-style-type: none"> worden vervangen door EU geld, en de ruimte wordt benut om uitgaven te verhogen. Een afzonderlijke eis voor de groene en digitale transitie opnemen. Toevoegen van verplichte nationale cofinanciering van plannen die worden gefinancierd met subsidies (bijv. 25%). 	<ul style="list-style-type: none"> het voorstel juist bedoeld is om daling van publieke investeringen (in met name hoge schuldlanden) te voorkomen. In de BICC discussie was er steun voor nationale cofinanciering en ook nu wordt het ingebracht door sommige lidstaten.
Governance	<ul style="list-style-type: none"> De CIE beoordeelt plannen, en neemt besluiten over uitkering van middelen, middels uitvoeringshandelingen. Een comité van lidstaatvertegenwoordigers geeft hierover met QMV een advies. Bij een negatief advies kan de CIE de uitvoeringshandeling niet aannemen. Dit is een grotere rol van lidstaten dan was voorzien voor het BICC (waar CIE alleen besliste). Lidstaten rapporteren op kwartaalbasis over de voortgang van hun plannen. De jaarlijkse nationale hervormingsprogramma's die lidstaten indienen worden gebruikt om de voortgang te bewaken. De Commissie rapporteert jaarlijks aan de Raad en het EP over de implementatie van het RRF en de voortgang van de plannen. 	<p>Soepele handhaving voorkomen, en druk op lidstaten vergroten:</p> <ul style="list-style-type: none"> Opnemen dat de Commissie bij "no opinion" geen advies kan vaststellen. Alternatief is uitvoeringsbesluit door de Raad waarbij meer aan de procedure kan worden veranderd. Transparantie van de besluitvorming vergroten, door in de Ecofin de plannen van lidstaten en hun implementatie te bespreken. Plannen extern laten doorrekenen op hun economische impact. Een externe 'derde' betrekken in de beoordeling. Onafhankelijke economische unit binnen CIE laten beoordelen. Uitvoering door Raad met unanimiteit bij vaststelling plannen en betaling obv vooruitgang 	<ul style="list-style-type: none"> Diverse lidstaten (10)(2a) pleiten voor een politieke betrokkenheid van de Raad. Bij BICC besprak de Eurogroep de hervormings- en investeringsplannen, voorbereid door de ambtelijke voorportalen. Diverse lidstaten (10)(2a) pleiten voor een eurozone-component. In het verleden was er beperkte steun voor een onafhankelijke beoordeling binnen het <i>economic governance framework</i>. Betrokkenheid van een derde partij (bijv. ECB, EFB, ERK) is juridisch lastig (CIE voert uit) en geeft associatie met de troika. Uitvoering door Raad met unanimiteit is zwaarst mogelijke middel. Inschatting is echter dat dit juridisch in dit geval niet kan. Risico's bovendien: dat het wordt afgezwakt tot slechter resultaat (QMV) dan beslissing CIE; en veto andere LS bij NLse plannen. Bij uitvoeringsbesluit door de Raad is er politieke betrokkenheid Raad, maar unanimiteit nog steeds geen optie. Vereist aanpassing voorstel CIE (en daarmee onderhandelingsinzet), terwijl effect in de praktijk beperkt is.
Subsidies versus leningen	<ul style="list-style-type: none"> Uitgangspunt is dat lidstaten subsidies ontvangen voor hun plannen, tot een afgesproken maximum per land. Daarnaast kunnen lidstaten leningen aanvragen voor aanvullende plannen (met meer hervormingen en investeringen). Voor deze plannen gelden dezelfde eisen als voor plannen die met giften gefinancierd worden. 	<p>Subsidies inzetten als prikkel tot hervormingen:</p> <ul style="list-style-type: none"> Strengere voorwaarden stellen aan subsidies dan aan leningen (meer of verdergaande hervormingen) Aleen leningen verstreken, en die bij volledige implementatie gedeeltematig inzetten in subsidies. Leningen verstreken, en alleen aanvullend 	<ul style="list-style-type: none"> Er lijkt brede steun te bestaan voor het uitgangspunt dat subsidies worden verstrekt. Enkel (10)(2a) zijn sterk tegen. (10)(2a) heeft voorgesteld bij goede implementatie leningen om te zetten in subsidies.

		subsidies verstreken bij extra hervormingen (omgekeerde van CIE voorstel).	
Allocatie	<ul style="list-style-type: none"> Het maximale subsidiebedrag per lidstaat wordt berekend op basis van bevolkingsomvang, werkloosheid, en de inverse van het bruto binnenlands product per capita. Het maximale leenbedrag is 4,7% bruto nationaal inkomen. Heeft dus geen link met COVID-19. 	<p>Allocatie o.b.v. economische impact:</p> <ul style="list-style-type: none"> De gewijzigde economische vooruitzichten meewegen door de ramingen (BBP-groei en werkloosheid) voor de uitbraak af te zetten tegen de lenteraming waarin de impact van COVID-19 is verwerkt. 	<ul style="list-style-type: none"> Onder lidstaten is brede kritiek dat de criteria geen duidelijke link met de economische impact van Covid-19 hebben en uitgaan van pre-Covid cijfers. Daar tegenover staat veel enthousiasme van <input type="text"/> (10)(2a)